

Â

Felkerül az orrtáke, valamint a bordák oldalán kivágtam/reszeltem a szárvázat süllyesztett palánk helyét, mely az első palánk felrakásánál lesz nagy segítség.

Â

Azt természetesen tudtam, hogy a plusz bordák tóban lesznek az ügynyélőknek, de hogy kót helyen még az erdő bordákba is belezavar?! Ezért valószínűleg az ügnyablakkereteket a palánkozás előtt belevágtam.

Â

Ekkor elérkezett a teli időszak, meg egy bordatűrés (szerencsére nem a hajás!), így a szokásos teli faragás is megtörtént. Gondolom a készlethez főmennyiségű figurákat adnak és a rajzok is elég nagyok, de azért belevágtam.

Â

Az én "faragásom" amolyan kózzel-léjjel módszerrel készült. A vésőket rászavarhózzá készlethez is meg lehetett lélezni és a használatot is jól bírja.

Â

Kis turbómárkat is használtam a Proxonhoz. Ami a legjobban bejött, az a gyémánttal felszart csiszolófej, ami úgy működik, mint a csiszolópapírral persze a fa nem nagyon koptatja. Életem végéig használhatom!

Â

Itt látható a folyamat egy kicsit leegyszerűsítve: először kivágom a felrajzolt formát, majd vésővel kinagyolom a szinteket, ezután maróval, vésővel, a legvégén finom csiszolópapírral, gumikával kialakítom az alakot.

Â

Még jó, hogy megmenekítettem egy egyforintost, így látszik, hogy még 1:50-ben sem túl nagyok ezek a dőlékszögek.

Â

A tárfalakjai. Az emberbiztonsági márgó nem az erősítő, de benne, hogy a kárpintzet az aranyfestés rajta.

Â

A taffelét belső végfalának a domborműve, ezzel is elszárazítottam egy darabig!

Â

Ez egy saját készítésű pantográf, azaz megoldás, melybe egy Proxon maróval lehet befogni. Ezt azért találtam ki, mert előzőleg sok egyforma faragás dőlést a hajó, de átnyitni nem akartam, legyen csak fából minden!

Â

Kifaragtam a mintát kétszeres nagyságban, ezt megoldom le a tapogatóval, amelynek mindig a maró kétszeresének lenni (ebben az esetben, amikor 1:2-ben kicsinyítjük!)

Â

Itt dolgozik az ÂjtmÂ©rÂ‘ 1 mm-es gÂ¶mbmarÂ³. Alakul a forma! Kb. fÂ©l Â³ra egy alak elkÂ©szÂ-tÂ©se.

Â

Ez az eredmÂ©ny. TermÂ©szetesen mÂ©g rÂ¶ kell dolgozni, mivel a marÂ³ rÂ¶diuszokat hagy, tehÂ¶t ez csak egy nagyolÂ¶s, nagy segÂ-tsÂ©g, mert a mÂ©retek egyformÂjk Â©s a fÂ‘ formÂjk mÂ¶r adottak.

{mospagebreak title=2. rÂ©sz}

ElÂ©g rÂ©gen volt, mikor elkezdtem a Mordaunt Â©pÂ-tÂ©sÂ©t, illetve az Â©pÂ-tÂ©s elsÂ‘ rÂ©szÂ©nek megjelenÂ©se tÂ¶tÂ©ve volt. TalÂ¶n mÂ¶r majdnem a â€žzrncstemetÂ‘beâ€• kerÂ¼lt a cikk. Sajnos kevesebb lett a szabadidÂ‘m, valamint mÂ¶s projecteken dolgoztam (terasz pavilonnal, konyhaszekrÂ©ny, kocsibeÂ¶llÂ³, â€i), illetve lehet, hogy egy kicsit â€žalkotÂ¶i vÂ¶lsÂ¶gbaâ€• kerÂ¼ltem. EgyedÂ¶li makettes aktivitÂ¶som a talÂ¶lkozÂ³kon valÂ³ rÂ©szvÂ©tel volt Â©s a legutÂ³bbin rettenet rosszul Â©reztem magam, hogy a sok kÂ©sz Â©s fÂ©lkÂ©sz hajÂ³ kÂ¶zÂ© csak rumot tudtam vinni (azÂ©rt ennek is Â¶rÂ¼lte tÂ¶bbiek!). SzÂ³val ismÂ©t kikÂ¶ltÂ¶ztem a mÂ±helybe. LÂ¶tszÂ¶lag nem sokat haladt a hajÂ³, de sok mindent elÂ‘kÂ©szÂ-tette. Egy makettezÂ‘tÂ¶rsunk szintÂ©n a Mordauntot kezdi Â©pÂ-teni Â©s egy kicsit meglepÂ‘dve kÂ©rdezte, hogy mi az a sok mind amit elÂ‘ kellett kÂ©szÂ-tenem. Egy kicsit neki is szÂ¶ ez a mÂ¶sodik rÂ©sz:

A palÂ¶nkozÂ¶s miatt a bordÂ¶kat megsÂ±rÂ-tettem, ahogy azt elÂ‘zÂ‘leg mÂ¶r Â-rtam, de a tatnÂ¶l ismÂ©t egy nagy Â±rrel talÂ¶lkoztam. A kÂ©pen lÂ¶thatÂ³ az utolsÂ³ rÂ©tegteltemez borda, ezutÂ¶n a tattÂ¼kÂ¶rig a rajz szerint a levegÂ‘ben lÂ³gna a palÂ¶nk. EzÂ©rt â€žÂ¶csoltamâ€• mÂ©g hozzÂ¶ egy tartÂ³szerkezetet, mely egyben a tattÂ¼krÂ¶t is biztonságosan fogja rÂ¶g. Emellett az alatta levÂ‘ Â-ves rÂ©szt is bordÂ¶san oldottam meg.

A sÂ±rÂ±bb bodÂ¶zÂ¶s Â©s a nem tÂ¶ gondos megtervezÂ©se miatt tÂ¶bb helyen a bordÂ¶khoz kerÂ¼ltek az Â¶gyÂ¶nyÂ-lÂ¶ ezÂ©rt, illetve az egyszeri palÂ¶nkozÂ¶s miatt elÂ‘re beÂ©pÂ-tettem az ablakokat. Az Â¶rbÂ³cok alsÂ³ darabjait is elkÂ©szÂ-tette

beillesztetem, amíg meg láttam a csatlakozási pontjait és be tudtam állítani, így ha arra kerül a sor, csak bekenem ragasztással és mehet a helyére.

Itt már lefestve jött a készítésnek az ügynyálak, valamint megújultak fekete festet lapokat fogattam fel, ezek tartják majd az ügynyálakat.

A kritikus szemek biztosan észrevették, hogy több helyen csavart használtam, lehet, hogy túlságosan, de remélhetőleg lezárta a fedélzet rögzített lemezt, illetve az ügynyálak megújított fekete lemezt is így tettem fel, nem bízva a ragasztásban, mikor majd formát nyomom bele az ügynyálakat. Ennek a kápnak még az az érdekessége, hogy a kitűzött táblák úgy tervezték meg, hogy egy darabban nem lehet betenni a fedélzet ezen részét, ezért hosszban is kellett osztanom, így tudtam befűzni a helyére.

A rabszolgáim is töl vagyok, ledaraboltam és megcsiszoltam az összes palántát, így nem is látszik soknak, pedig jó néhány napom ráment.

Ez a kis csiszológépszerkezetem: vastagsági és homlokcsiszológéppel meghajtva. A tengedtem a palánták egyforma vastagok lettek és eltűntek a felszínyomok.

Én az első palánták! A tat alatti rész, mely minden irányban van. Eddig idegenkedtem a pillanatragasztás kellemesen csalódtam! Kénnnyedén a csősről a csőre rányomtam a palántákat a vben és már kész is volt! Látszik biztos a készítés, emlékem így is marad!

képvetkezésképp!

Beakasztva a palánkot a ragasztás biztos nem engedi majd el, természetesen azért el kell majd hajlítani!

A fedélzeti deszkák tálmasának imitálására tálbfele módszerrel találkoztam, de próbáltam valami egyszerűbbet magamban annyira, hogy a deszkák fölére papírt ragasztgassak! Jól hangzott, hogy filccel hozzám végig az öleket, ki is próbáltam és jó! Nézett ki az oldalaknál, de mikor a végéit festettem be, rájöttem, ez sem tetszik, mivel felső-vja a festéket. Lehet, hogy más fajta fájónál másként, vagy valamit nem jól csináltam!

Találtam itthon régi vastag tálceruza hegyeket, ezt hoztam végig az öleken, mivel egy kicsit raj is nyomtam, nem csak megnéztem, hanem egy letárolás is csinált.

Az orr-résznél le kellett állítani, mivel palánkozás után már nem ferek hozzá; a fálit levél fedélzetet. Szé lett a ceruzás módszer.

A gomb már megvan a kabáthoz! Időközben néha faragtam is.

Természetesen majd meg kap egy festést, gondolom egész más lesz az ísszkép.

Ezekután már tényleg a palánkokoás kávetkezik, az sem lesz től gyors menet, de remélem hamarabb fogok jelentkezni a folytatással.

{mospagebreak title=3. rész}

Az utóbbi időben elég lassan haladtam a hajással, ez abból is látszik, hogy majd két évvel ezelőtt jelentkeztem a pártas leírásával, de mint látni fogjátok, azért megint egy kicsit építettem a Mordaunt. Tehát a palánkokat kávetkezett, melyhez 7x2 mm-es kávetefa láceket használtam és a Loctite pillanatragasztó gél mellett dántattam. Ez jóval gyorsabb volt, mivel lényegesen gyorsabban haladtam, mint az előző hajámmal használt faragasztóval, bár drágább is!

Először a dőrszék alatti palánkokat ragasztottam fel, ezzel adtam meg az bázis t-vel. Ez az a két világosabb palánkok ami kávetopen látszik. Ja, igen, azt még nem mondtam, hogy a palánkokat szárnnyalat szerint szétválogattam, hogy a pácolandó részeknél hasonlóan sátságek legyenek, a festett részeknek meg mindegy, hogy milyen árnyalatú legyen az a deszka.

Még csiszolás előtt is egész jóan ki és végre sikerült egy jó kávetelkötet készítenem. Persze az orr és nem lett ilyen szép, volt mit csiszolni és még t-gy is maradtak részek, kisebb hibák. Azzal vigasztalom, hogy az eredmény sem lehetett kávetes!

Megcsiszolva és kigittelve, pácolásra és festésre előkészítve.

Festés után már jás, ha stabilan le tudom tenni a hást, ezrt sszeállttem az állványt, nem bonyolítottam túl a csavarral a gerincbe rágz-tem, Á-gy nem tud elmozdulni a kásá-bbi munkafolyamatok alatt. Hogy egy kicsit elkállnálln, diával páltam, majd lelakoztam.

Az a jó/rossz tulajdonságom, hogy ha valamitál fál, vagy nem tudom, hogyan csináljam, akkor félreteszem a dolgot, hogy beérjen. Most ez volt a páltással: szeszes vagy vizes páltot használjak? Mi lesz, ha az egész eddigi munkát tálkreteszem, mert foltos lesz? Szával egy teljesen más tálal, az ablakokkal kezdtem el foglalkozni. Ezen is sokat filáltam, Ás arra jutottam, hogy csak fál kellene kivitelezni! Mivel gyakorlatilag egy fedzeti rált kell csinálnom, csak vályabb anyagból Ás nem derákszáges állszerakkal. Ezrt marással Ás fál-szelással kis fogazott csináltam, valamint kicsi lálceket melyek belemennek a nótokba.

Az ablakkerethez kicsi T-lálceket martam.

Mivel minden ablak más málretál, illetve más szálgnben áll, egyszerén a rajzot vettem alapul, erre ragasztottam fel a fál-ggál-leges lálceket pillanatragasztával.

A nótokat tálreszelával a megfelelő szálgre igazítottam, majd beleragasztottam a vál-zszintes lálceket. Meglepál, hogy papárra ragasztott lálcek milyen mereven álltak, simán lehetett reszelni, persze azrt âžkállnyálâ€• kálzsal.

A T-lálceket felrágz-ve adtam meg a kál-lsál' formájált.

Leválasztottam a papárrál Ás finoman addig csiszoltam, má-g a fál-ggál-leges lálcek egy sál-kba kerál-ltek a vál-zszinte

Iáccokkal. A ragasztás olyan jól fogta, hogy csak egy helyen esett ki egy kis darab. Nem rossz arány 14 ablaknál.

A pácolás mindig árt, ágy az oldalzsebekkel folytattam. A kit instrucciójával ellentétben egy darabbal faragtam csiszoltam ki. A nehézsége csak annyi, hogy minden oldala szárigben van vagy áves. Az áleket nem csináltam tákkátesre, mivel ezeken mindenhol d-sziácek lesznek.

Lefestve, ablakkal. Elfelejtettem az ablakoknál megemlíteni, hogy a festés után vékony plexi lapot ragasztottam az keret mellé, ágy igazi ávegezett hatása lett.

Még egy próbafestés is befejezte a pácolás elát. Azt próbáltam ki, hogy ha az arany festés eltt lenolajkencével a fát, mit viltóztat a kinézetén. A jobb oldalon íthatás kát d-sz kázzal az egyik be volt eresztve, a másik nem. Bőve fotón látszik káláknbség, ez csak a fényviszonyoknak kássháhet, a valóságban tákk egyforma lett. Ágy a lenolajkiláve!

A hosszú ázfekészállású után olyan gyorsan lepácoltam a haját, hogy nem is készált fotás. Itt már a fehér maszkoltam, mivel az a tapasztalatom, hogy ecsettel nagyon rossz fehérret festeni, ezért ezt fájtam, hogy szép homogén legyen.

Áos itt van bepácolva, lefestve! Végül rusztikus tály vizes pácot használtam. A felszársádos ellen a pácolás tábbszár (sokszor!) vizes ruhával benedvesítettem, száradás után 500-as csiszolópapárral lesimítottam. Egy idő után már nem szársádtátt, akkor jött a pác, kis labdaccsal felkenve.

Ismét az ablakok a tákkáknben. A ányeg, hogy a le-rás 3 mm vastag réteget lemezt á-r a tákkákn anyagának.

Ögyesen el is készítem, majd rajzoltam, hogy még 100-as szággal sem tudom a tavóban rögzíteni. Ezért csaláshoz folyamodtam és 2-es máanyaglapból rajcsináltam és kis csavarokkal rögzítem.

A felcsavarozás és ragasztás után bepálinkoztam. Szerintem így még szebb, mintha csak simán a rögzített lemez festem.

A fekete részeket is lefestettem, illetve a drótszálak is felkerültek

Közben a fedélzet is alakulgat, a fedéletek készíti homlokfelületekről még a faragott oroslátnak és az ajtók vasalás hiányoznak

A pácolt felületet lelakkoztam, így már rövidebb szá-ne van. Most itt tartok, végül írtam, hogy ebből még giscsa hajás lesz!

{mospagebreak title=4.rész}

Folytattam a Mordaunt építését, mégpedig néhány apróságig elkészítéssel, mivel az előfedélzet rögzítésének el kellett raknom a tárhelyet és néhány ágyat, mert később ez szinte lehetetlen. A tárhely árd eset, mivel tulajdonképpen csak a kormány csőcsa látszik, illetve a fedélzet alján belesve talán valami az elejéből. Mindezek ellenére amellet drótoztam, hogy rendesen megcsinálom. A kormány terelőköt kiszereztem és rögzítem, majd egy fa sablonon szeszeforrasztottam.

A tászhely testét fájba martam ki a téglaizattal együtt, majd a tetejét, a platnikat, ajtókat, pántokat, zárokat rázle alakítottam ki és ragasztottam a helyre.

Ezután festéssel feldobtam, bár szerintem jobban nézett ki ellette.

Következtek az ügyök. Azon ismét sokáig elmorfondóztam, hogy mivel készítek az ügyösöket. A zesztergályt gyorsan elvettem, mivel nem olyan jó a kis esztergálpem, hogy a profilok nyomásait kibírja, még sokáig tartott volna. Opció volt az íntés is, de ehhez semmi nem volt, valamint réges-régen szerszámok koromban sokszor íntettem, és mindig gond volt a kifolyással, levegővel, no meg nem is igazán szerettem. Valamikor sok évvel ezelőtt Bókscsabán, a makett kiállításán egy idős bácsi bemutatta a pantográf esztergályt, melynek az az volt, hogy nem ílással, hanem kicsi maróval forgácsolt, éppen kőtárfogás szegekre volt beállítva. Pantográf van, így csak egy forgatászerkezetet kellett csinálnom, melyet egy varrógéppel hajtottam meg.

Kétszeres kárvonalmintát készíttettem rétegelt lemezből, talán jobb lett volna valami szávsabb anyagból, de v kibírta azt a pár darabot.

Az eredmény meglepően jó lett, és igen gyorsan haladtam vele. Az persze tény, hogy minden fordulat csőcsra volt járva, még így is meg kellett csiszolni egy kicsit.

Ha már a teljes ügyösöket megsztergálytam és benne voltam, megcsináltam a föl ügyöket is, melyek a alsó fedőlapokon egy csapalással vannak behelyezve a már elűre (még palánkozás ellett) beragasztott homloklapokba.

Lefestettem Áμket, a fa egyenetlenségé miatt (lehet, hogy jobban meg kellett volna csiszolni?!) egészen ÁntvÁny kinÁt lett.

EzutÁn az ÁjgyÁkocsik alkatrészeit kÁszÁ-tettem el: fÁrtam, martam, esztergÁlтам, csiszoltam, szÁval ezekben volt mindenÁle munkafolyamat, jÁ kis szÁrakoÁs volt.

A rÁz alkatrészek Ávetkeztek: szemek, karikÁk, ÁjgyÁcsÁ lefogatÁ bilincsek. Itt megmutatok egy nagyon egyszerÁ trÁkkÁt, biztos sokan ismerik, de talÁn van, akinek Áj lesz. A szemek kÁszÁ-tÁsÁhoz 0,4 mm-es rÁz drÁtot használj, melyet tÁbbes vezetÁkba hÁztam ki. Persze ez ilyenkor elÁg gÁrbe szokott lenni, fÁleg, hogy elÁg lÁjgy is.

KÁt sima, sÁ-k lapra van szÁksÁg, jelen esetben kÁszÁrÁlt acÁllap, de ilyen vÁkony anyaghoz kÁt vastagabb rÁ lemez is elÁg lehet. A kÁt lap kÁzÁ tessÁk a drÁtot Ás a felsÁlapot fel-le tologatjuk, kÁzben egyre jobban Ásszenyomjuk, gyakorlatilag mintha nudlit kÁszÁ-tenÁnk.

Az eredmÁny egy teljesen egyenes huzal lesz. Ne tÁvessen meg benneteket, hogy a fotÁn ilyen csavartnak lÁjtszik, ez a valÁsÁjgban nem ennyire durva, csak felerÁsÁ-ti valami fÁnyhatÁs.

Egy része a szemeknek meghajlva, az ¼vegecskában a karikák, valamint egy ¼veg fegyverbarnát folyadék. Ezzel azt vettem, hogy ne kelljen a sok kis apró rész alkatrészt festeni, de nem teljesen úgy jött össze, ahogy szerettem volna. Ugyanis a szemeket és karikat össze szoktam forrasztani, mert ezek a rész huzalok olyan lágyak, hogy beszereléskor egy kicsit jobban meghőzva a képletet, azonnal deformálódnak. Viszont kiderült, bár a rezet szépen megszereli, de a forrasztást nem sőt tőle, sőt valamilyen trutyi keletkezik rajta.

Tehát maradt a festés.

Nem bírtam ki, mellé raktam egy gerenda fogpiszkálót, hogy látszadjanak a rétek.

Nem tagadhatom meg a szerzőimkösző-tőm méltamat, terveztem egy kivágás szerzőmot az ajtó és ágyónyál-állapítványaihoz, mivel ezekben is kell egy pár darab.

Felszereltem a marógépre, melyet egy próska-t használtam. Szerencsére a 0,2 mm-es rézlemez kivágásához kell tő nagy erő, így nem szaggattam szét a gépet. Bejelölgettem a lapokat és kőzzel adagoltam a lemezt.

Az eredmény, szép egyforma pántok.

Gyorsan fel is raktam párat a fedélzeti ajtókra. A szálléket domború-tájjal imittam.

Ezeket a kis rőzlemezeket használtam az űgyűcsűvek lefogató bilincshez is, ha már ott voltak és megfelelő szőlességűek voltak, legalább nem kellett kőllőn ezőrt rezet vagdálnom.

A bilincseket már nem festettem, hanem a barná-tű folyadéket használtam. Annyi problémája volt, hogy száradás utó egy vilájos rőteg (gondolom valami oxidáciű) keletkezett rajta (jobb oldali űgyű). Mivel a fegyvert is űt kell tállőni olajjal, ezt is megtálltem egy olajos fűltisztá-tűval, ű-gy teljesen jű lett (bal oldali űgyű).

űgy űsszeállt a fegyverazeni. Továbbá szabad a pálya az elűfedélzet felrakásárá!

{mospagebreak title=5.rősz}

Hosszű ideje nem jelentkeztem, de ez nem azt jelenti, hogy leálltam az űpű-tűssel, csak elűg idű'igűnyes munkálató vűgeztem. Pűldűl a kűpen lűthatű tat szobrokkal szűrakoztam. Terműszetesen ezeket is a pantogrűf marűval kezdtem, hogy egyformák legyenek, majd faragűssal, csiszolűssal, polű-rozűssal vűglegesűtettem.

A tat kűt sarkűt kardos, pajzsos harcos szobra űrzi, na ez feladta a leckűt. Hűromszor nekifutottam a faragűsűnak kű de olyan gnűmokat sikerűlt kreűlnom, hogy a Gyűrűk urűba sem fűrtek volna be. Ezűrt isműt a pantogrűfhoz fordultam, miutűn egy jűtűkoltban vettem egy bűvűsz figurűt, mely hasonlű mozdulat űbrűzolt és a műretarűn

előg j3 volt. Ágy máj lett két j3 szoboralapom.

Levettem, kapott kardot, pajzsot. A rajzokkal nem teljesen egyezik, de ezek hasonlóan egyediek, mint az orosz galleonfigura.

Lefestettem a régi 0j faragásokat, Ágy azért egész májsképp néznek ki.

Itt látszik, hogy rajzról dolgozok. A kis orosz lánfejnek a k refináltak voltak, mert Á-vesre kellett alakítani.

Ilyen lett a valóságban.

Az előz beszámolót azzal befejeztem be, hogy lehet az előfedezet felrakása, ami meg is történt miután az Áj és a tázhelyet a helyre raktam.

A horgonydaru is elkészült, ez előg nagy csőrrel kb 1 Ájll, Ágy nem csak imittam a csigát, hanem elkészítette máj káldákesre.

Az galleon Á-veivel folytattam. Áegyesen, okosan, elvÁgre má±szaki vagyok, kiserkesztetem az Á-veket. Mikor kivÁjgtam a helyÁre prÁ³bÁjltam, rájjÁttem, hogy nem sokra volt jÁ³ a tudomÁnyos elÁkÁszÁ¼let. Mondjuk egy kiindulÁsi alapnak j volt. Ki kellett vÁjgnom egy darabot a kÁ¶zépÁbÁ'l, erre-arra hajlÁtgattam, prÁ³bÁjlgattam, reszelgettem. Mikor májr a helyÁre illeszkedett, egy pÁjr nÁot Ás faragÁjst tettem ráj dÁ-szÁ-tÁsnek.

Ilyen lett. Lehet, hogy nem tÁ¶kÁletes, de szerintem ennyit tudtam kihozni belÁle. KÁ¶zben helyÁre kerÁ¼lt a homlokfelÁ¼let is, májr elÁ voltak hozzÁj kÁszÁ-tve az alkatrÁszek, faragÁjsok.

A korlÁjtokat kis stiftekkel raktam Á¶ssze, egyrÁszt, hogy egy irÁjnyba kerÁ¼ljenek a fÁ¼ggÁleges elemek a kÁ¶tÁ¶fogÁ³ babÁjkkal, májrsÁszt, hogy erÁsebb legyen, mikor feszÁtgetem a kÁ¶tÁ¶zetet. Meg persze Á-gy kÁ¶¶nnyÁ± volt Á¶sszeragasztani, mivel mindennek meg volt hatÁjrozva a helyzete.

A korlÁjtok is lendÁ-tenek az Á¶sszkÁ¶pen. Az is lÁjtszik, hogy takargatom a hajÁ³t, de Á-gy is porosodik szÁ¶pen, de hogy mitÁ'l?

Nekikezdtam a fedÁ¶zetet beÁ¶pÁ-teni, elsÁkÁ¶nt a rájcsokat kÁszÁ-tettem el, semmi kÁ¼lÁ¶nÁ¶s, a hagyomÁnyos má alkalmaztam.

A rajzok 1:60-ban vannak, ezért minden méretet fel kell szoroznom, hogy a megfelelő méretek legyenek az alkatrészek. A készlet fogó bakoknál már csak imitáltam a csigákat, de nem feltűnő.

Az elfedéletesi hajóharang készlete a bakokkal.

A horgonycsatlakozás alkatrészei.

A kész horgonycsatlakozás, tulajdonképpen már kész darabok.

A csatlakozás is késznyv szerint készült.

Na, innen már izgalmasabb dolgok jönnek. Sokat gondolkodtam a csigakészleténél. Csináltam próbahajlításokat is, de ilyen kis méretben a pófafákat meghajlítani, úgy, hogy még szabályos is legyen, szerintem lehetetlen. Ilyen kis méretben a csigalapokat is érdekes lett volna szabályosan beragasztani, ha nincs a helye bevágni a pófafákba. Ezért azt találtam ki, hogy csináljak egy sablont, majd jött az ötlet, hogy egyúttal a pófafákat is elgyártmáinybá vigom ki. Ezt az érdekes formát már megápen készírtással készíttettem. A csigalapokhoz és homlokdeszkákhoz, de ebben tudtam összeragasztani a pófafakkal is. A készlet a készlet a készlet a pófafák.

Tehát miután megcsináltam a lópcsálapokat és a homlokdeszkákat, a lópcsásablonon fűszeragasztottam. Benne hagyva a sablonban mellőraktam az űves darabokat, űgy rá tudtam jelölni a lópcsálapokat, a csőcspontokat fűszekfűtve (alul-felül ráhagyva) megkaptam a pofák formáját. A pofa űle az űv minden pontján merőleges, tehát rá kellett szíjmolni a kívágásnál, majd reszelés, csiszolás. Látható, hogy igen űrdekes formák keletkeztek.

A balusztereket a pantografon esztergáltam. űHatalmasű darabok!

A korlátot űvesre vágtam, majd megcsavarva hajlítottam a helyre. Előg kőzdelmes volt a balusztereket szűgben műretre vágni, majd a tetejre ragasztani a korlátot, de megölte.

Itt látszik, hogy be kellett raknom az űgyőket a lópcsá felszerelésre előtt, mert utána már kőrőlmőnyes lett volna

Az előfedőzet a fedőzeti elemekkel.

Előg jő kőzelőpeket tudok csinálni a telefonnal. Most látom, hogy le kell vágnom a csavarokat, amivel a fedőzet fogattam fel!

Lájkárp az el'fedőzet'!

Gyakorlatilag a fedőzeti elemek felkerültek. Még kellene a kőtárfogás szarvak, valamint az Ágyák, de ezekhez már csigákat és kőtelet kell csinálnom.

A dő-sz-tés tovább folytatódik, elkészültek az Ágyány-lások kőrli koszorók (ezekkel is já sok időt telt) valamint felkerültek az oldalfaragások. Az Árbók, macskafejek, csigák kővetkeznek, ennek egy része előg rabszolgamunka lesz, de azőrt nyomatom tovább.

{mospagebreak title=6.rés}

Ahogy el're jeleztem, kővetkezett a rabszolgamunka. Egy kis Ássze-rőst kész-tettem, hogy milyen vastagságú Ás mennyi kőre lesz szükség, mert ha már nekikezdek, akkor az Ásszes kőtelet elkész-tem. Ágy gondoltam. Mondanom sem kell, hogy az Állkőzet felszerelésének a felőnől már őjra el' kellett venni a kőver'tá!

A futókőzet kőteleteit is megcsináltam, már most látom, hogy ez sem lesz előg.

A kőtelek után a macskafejek és csigák legyőrtősa kővetkezett, erről nem kész-tettem fotókat, a Golden Hind-nő részletesen le-rtam, őn is onnan puskáztam.

A terek alapját adó deszkákat a rajzokon ragasztottam össze, hogy a nyílások megfelelőek legyenek, illetve biztosan kiadják a kívánt kerek formát, lehetőleg ne tölgyfaanyagjal.

A peremet gyárat megasztottam, felragasztottam az alapra. A gyárat megfogva kártyáson kártyapontosan kártyába tudtam marni az alapot. Ha már a kártyáson volt, ráosztottam a macskafejek és a varjúk furatait.

Megasztottam az írbákat (bár ez leginkább csiszolás volt, mivel a könnyebbé már kinyomta a kő). Az írbákhoz még elég sok apróságot kellett elkészíteni, ezért csináltam ezt az összefoglaló fotót. Egyesek, gond nélkül elkészíttem a zselésrudakat is, a végén szőp kis gombokkal. Amit persze levágtam, amikor rajzoltam, nem tudom rajta látni az írbák fejét.

Provokálisan összeraktam az írbákat. Éppen csak elfér a helyen.

Ezen a képen látható a macskafej kengyelek készítésének folyamata. Egy egyszerű hajlázó sablont készítek, hogy lehetőleg egyformák legyenek. Először elég kusza néz ki, de kis fogókkal könnyedén meg lehet a rezezt igazítani, végül fegyver barnával kezeltem.

Ha már a főmunkáit tartottam, elkészíttem az üveglablakok vasalatait is.

Az üvegablakokat két részből állítottam össze, egy egyszerűbb volt felépítésűn-közvetlen festeni, majd egy kis vízszintes sablonban ragasztottam össze.

Próbákat készítettem kettőt, de csak ideiglenesen, mivel tapasztalatom szerint a készlet felrakásánál a készlet imádkozni kezd.

Még mindig akadt egy kis közcsmunka, a kormánylapját zsanérai.

A kormánylapját szegekkel tettem fel, ebben a méretarányban simán lehet szegelni, a reze meg amúgy sem szereti a ragasztókat.

Ez is közcsmunka lenne! Viszont csaltam egy nagyot, mivel lakatos ígéremre lassan a vaskarikát is felbontom! Szóval felbontom a készletek a horgonyok, de lefestve nem lehet észrevenni, csak közbe véve furcsán néznek ki.

A főtárcskák készítése, ahogy kell, bandázzal.

Az asztalom körül ültek a szomszédok, csigák a tálcán és kávézóban. Igazából a lámpát akartam megmutatni. Először a feleségemnek vettem egy ilyen, hogy lásson varrni. Aztán sávjárogtam a kávéházban, amikor én is kaptam egyet. Ez tulajdonképpen másként is lámpa, van benne vagy száz LED és nagyon jó, hogy szélesen bevilágítja az egész munkaterületet. Nem túl olcsó, de megéri!

A macskafejek felkötése tartóval. Régebben rázban a hajlógattam tartót, de az elég gyenge volt, így most csináltam egy masszívabbat.

Megfeszítettem az oldalkötőket. Azt tapasztaltam, hogy a tartó hosszabbra hagyni, mivel elég sokat lehet hőzni rajta (kicsit nylik a kötések!). Szerencsére először a feszítőköteket nem is rángattam véglegesre, mielőtt a horgok köteket elkezdtem csomagolni. És még akkor is tudtam rajta hőzni!

Ez egy kicsit rabszolgamunka jellegű, de mikor már belejárn az ember a csomagolásba, egész gyorsan halad.

Az ögynevezett ézvarjáláb, szerintem nagyon látványos, kár, hogy a vitorla el fogja takarni!

A vitorlarudak is elkészültek, a nagyja tőbb darabból, a másrete és a nyolcszögös rúd miatt is.

Mivel oda jutottam a hajók építésével, hogy az úrból, vitorlarudak és a kabinok miatt a kabinok miatt valószínűleg a portól, ezért elkészítettem a vitrint, mondhatni szekrényt. A kutya okos és csak szaglászik!

A vitorlázást szerencsére megvarrta a feleségem, neki ez csak ujjgyakorlat, ha jól emlékszem két nap alatt végzett. A szegélyeket, fűleket már én is felvittem. A patkányfarkak előg reménytelenül néztek ki (felső sor), de ehhez a mattal szőpen be lehetett állítani. A vitorlarudakra az asztalon kitéve fel a vitorlázást és a csigákat, a sokkal könnyebb, mint később a helyszínen beállítani.

A futókabinok elhelyezése az előbbi, azaz tudtak valamit a matricák!

Ez csak jó példa lett, cÅ-me: CsendÅlet a fÅrbÅcon.

Már csak apróságok maradtak, például a hajók. Plexiből, rőzből esztergáltam, illetve hajlítottam.

Kis aranyfesték és májra kész is.

A zászlókat a www.zszlo.hu-ról rendeltem, szépen megcsinálták. Bekerült a vitrinbe, bár itt még hiányzik a plesterem (vegezni a nagy felület és a súly miatt).

Festés után ártrendezték a batorokat, hogy beférjen a Mordaunt. Ez idáig O.K., de hova jár a kávetkezé?